

[Indenrigsministeren.]

hvorved de Bestemmelser, der er en Del af den gældende Luftværnsordning, kan opretholdes, indtil Luftværnskommissionen har afsluttet sit Arbejde og Rigsdagen kan komme til at tage Stilling til, hvorledes Civilforsvaret skal ordnes i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg) ønskede en Redegørelse for CBU-Kolonnerne's Arbejde og nævnte, at der hos de unge Mennesker, som paa denne Maade aftjente deres Værnepligt, herskede en Følelse af, at de var en Slags anden-Klasses Soldater, og at de ikke rigtig kunde indse, hvilken Nytte de gjorde. Det er meget beklageligt, at der er en saadan Opfattelse. CBU-Kolonnerne har gjort et overmaade nyttigt Arbejde; de har været placeret rundt omkring ved vore Flygtningelejre, særlig til Brandtjeneste, men ogsaa paa andre Omraader har de udført et særdeles nyttigt Arbejde. Jeg tror ikke, at man i den almindelige Befolkning anser Civilforsvaret som mindre betydende end andre Forsvarsforanstaltninger.

Den almindelige Beklagelse, som samtlige Ordførere har ladet komme til Orde over, at Luftværnskommissionen ikke har kunnet gøre sit Arbejde færdig, deler jeg fuldt ud. Jeg tror imidlertid, at de ærede Ordførere forstaaer, at der ikke kan lægges noget særligt Ansvar paa mig for, at dette Arbejde ikke er blevet tilendebragt. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om dette Arbejde snarest muligt blev gjort færdigt og Resultatet lagt her paa Rigsdagens Bord, saa at Rigsdagen kunde komme til at tage Stilling til, hvordan Civilforsvaret skal ordnes i Fremtiden. Jeg kan forsikre samtlige ærede Ordførere, at jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at dette Arbejde kan blive afsluttet, saa at der kan blive Lejlighed for Regering og Rigsdag til paa rimelig Maade at dele Ansvar for, hvorledes en Ordning af dette Forhold, som ogsaa jeg tillægger stor Betydning, skal gennemføres for Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg ikke tror, at der er nogen i denne Sal, der vil lægge noget Ansvar paa Ministeren for, at Luftværnskommissionens Arbejde endnu ikke er afsluttet. Det vilde være aldeles urimeligt at gøre det. Men derfor er det lige beklageligt, at Arbejdet ikke er afsluttet.

Jeg vil blot takke Ministeren for den

Udtalelse, han fremsatte. Jeg har opfattet den paa den Maade, at det er Ministerens Agt, saa snart Luftværnskommissionens Arbejde er afsluttet og et Lovforslag kan udarbejdes, at forelægge dette Forslag for Rigsdagen, og at Ministeren vil være lige saa tilfreds som vi, hvis dette kunde ske i indeværende Rigsdagssamling, og hvis det ikke kan lade sig gøre, da i Begyndelsen af den næste — at Ministeren altsaa ikke betragter det Aar, han har faaet, som en Frist, der er givet ham, men at Meningen er den, at vi skal have et Lovforslag saa hurtigt, som Kommissionen kan faa tilendebragt sit Arbejde. Hvis Ministeren er enig heri, kan jeg udtale min Tilfredshed dermed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i Kapitel VI i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apoteker-væsenet. (Pensioner til Apotekere og Apoteks-medhjælpere samt deres Enker).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4009; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2256).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bollerup Madsen: Efter at Rigsdagen den 12. Juni 1946 har vedtaget, at Apotekernes Lønninger under Hensyn til Prisudviklingen kan forhøjes med et Tilskud fra Apotekerfonden, finder jeg det rimeligt, at ogsaa Pensionerne kan forhøjes. Den foreslaaede Ordning skal kun gælde til 1950, da der til den Tid skal foretages en almindelig Revision af Apotekerloven, herunder ogsaa Spørgsmaalet om Pensionerne.

I en Skrivelse, der ledsager dette Lovforslag, udtaler Apotekerkommissionens Pensionsudvalg, at man til den Tid vil overveje, om ikke ogsaa Medarbejdere ved Laboratorier og Hospitalsapoteker kunde indgaa under Pensionsordningen. Dette er en Tanke, som jeg gerne vil medgive min bedste anbefaling, og jeg henstiller, at den faar den mest velvillige Overvejelse. Jeg kunde imidlertid fristes til at gaa lidt videre og bede om, at man vil overveje, om ikke ogsaa farmaceutiske Medarbejdere paa vore Medici-